

Warszawa, dnia 26 stycznia 2018 r.

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

**WNIOSEK O WYSTĄPIENIE DO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO
O ORZECZENIE NIEZGODNOŚCI CELÓW I DZIAŁANIA KOMUNISTYCZNEJ
PARTII POLSKI Z KONSTYTUCJĄ RP**

W imieniu własnym wnoszę o niezwłoczne wystąpienie przez Marszałka Sejmu RP z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego na podstawie art. 188 pkt 4 Konstytucji RP o orzeczenie niezgodności celów i działania Komunistycznej Partii Polski z Konstytucją RP, a następnie, w przypadku wydania przez Trybunał Konstytucyjny orzeczenia w przedmiotowym zakresie, o wystąpienie do Sądu Okręgowego w Warszawie o niezwłoczne wykreślenie Komunistycznej Partii Polski z ewidencji partii politycznych na podstawie art. 44 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych.

UZASADNIENIE

Dnia 9 października 2002 r. przez Sąd Okręgowy w Warszawie zarejestrowana została Komunistyczna Partia Polski (nr wpisu do ewidencji partii politycznych – 152, dalej w skrócie KPP).

Na wstępie należy wskazać, że KPP zgodnie z postanowieniami statutu jako godła używa sierpa i młota, hymnem partii jest „*Międzynarodówka*”, sztandar partii jest koloru czerwonego (art. 57 statutu KPP). Powyższe symbole w sposób jednoznaczny i bezsprzeczny odnoszą się do symboli komunistycznych stosowanych i wykorzystywanych przez totalitarne partie i organizacje komunistyczne. Przyjęcie tak określonej symboliki, zgodnie z orzecznictwem

konstytucyjnym, należy uznać za część programu partii. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 6 kwietnia 2011 r., sygn.. akt Pp 1/10:

„Treści wyrażone przez symbole, którymi posługuje się partia polityczna, mogą konkretyzować, objaśniać, wzbogacać czy wręcz modyfikować postanowienia zawarte w statucie lub w programie partii, bez formalnej zmiany tych dokumentów. Treści płynące z symboli partii mogą wreszcie czynić treści zawarte w statucie lub programie partii bardziej sugestywnymi. (...) Ocenie Trybunału Konstytucyjnego, w ramach kontroli sprawowanej w trybie prewencyjnym, podlegają treści, jakie wyrażają te znaki. Odmienna wykładnia stawiałaby pod znakiem zapytania jakąkolwiek aktywność sądu w toku postępowania o wpis do ewidencji znaków graficznych, które wszak mogą być nośnikami informacji o celach lub o zasadach działania partii.”

W związku z powyższym posługiwanie się przez partię symbolami komunistycznymi należy uznać również za odwoływanie się do totalitarnych metod i praktyk działania komunizmu, których te symbole są nośnikami. Powyższe stanowisko wskazujące, że cele partii politycznej mogą zostać wyrażone nie tylko w statucie, dokumentach programowych, ale również za pomocą innych form wyrażania treści (np. symboli i znaków graficznych), które ujawniają tożsamość ideową organizacji, jest aprobowane w doktrynie prawa konstytucyjnego (tak m.in. A. Mączyński, J. Podkowiak, *Komentarz do art. 188 Konstytucji RP* [w:] *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87–243*, red. M. Safjan, L. Bosek).

W związku z działalnością partii politycznych, jak trafnie wskazał w J. Sułkowski (J. Sułkowski, *Komentarz do art. 13 Konstytucji RP* [w:] *Konstytucja RP. Tom I. Komentarz do art. 1–86*, red. M. Safjan, L. Bosek), ocena ta odnosi się do:

- 1) działań propagandowych zewnętrznych (werbalnych, audiowizualnych, pisemnych lub innych ekspresyjnych, jak przemówienia na wiecach lub w parlamencie, wywiady w środkach masowego przekazu, audycje radiowe, rozpowszechnianie treści w prasie, internecie, na ulotkach, plakatach, emblematach, logo ugrupowania, strojach, a nawet gestach);
- 2) działań propagandowych wewnętrznych nieskierowanych do wyborców czy osób trzecich podejmowanych na spotkaniach zamkniętych, zebraniach, naradach, także zwartych w dokumentach;

3) innych zachowań osób związanych z partią (stosowanie przemocy, gróźb, niszczenia mienia, prześladowań, popełniania czynów zabronionych).

Analizując działalność KPP w pkt 1 tj. działań propagandowych zewnętrznych należy wskazać przede wszystkim na publikacje zawarte w „Brzasku” – oficjalnym biuletynie KPP (archiwalne numery dostępne na stronie internetowej partii – www.kom-pol.org). Na wstępie należy wskazać, że treści zawarte w czasopiśmie były przedmiotem postępowania karnego, a działacza KPP oskarżono o to, że *„publicznie propagował totalitarny ustroj państwa, w ten sposób, że wchodząc w skład zespołu redakcyjnego czasopisma „Brzask” zamieszczał na jego łamach treści, odwołujące się bezpośrednio do idei komunistycznego ustroju państwa oraz marksizmu i leninizmu, publikowane następnie na stronie internetowej www.kompol.org, co w kontekście doświadczeń historycznych jest zaprzeczeniem wartości demokratycznych”*.) tj. o naruszenie art. 256 ust. 1 Kodeksu karnego. W przedmiotowej sprawie dnia 31 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej skazał czterech działaczy KPP za propagowanie ideologii komunistycznej na łamach pisma „Brzask” oraz partyjnej stronie internetowej na kary 9 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania przymusowej, nieodpłatnej pracy społecznej oraz na kary grzywny (wyrok nieprawomocny). Na potrzeby przedmiotowej sprawy pion śledczy IPN wspólnie z prokuraturą zlecił przygotowanie dogłębnej analizy treści zamieszczanych w latach 2008-2014 w „Brzasku”, z której wynika, że czasopismo propaguje system totalitarny. Zasadnym jest wystąpienie Marszałka Sejmu o przedłożenie kopi przedmiotowej opinii biegłego na potrzeby postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Ponadto należy wskazać, że na inne wydarzenia z działalności KPP. Partia ta zorganizowała w Dąbrowie Górniczej skandaliczne obchody Święta Pracy 1 maja, w których udział wzięł również prezydent miasta Zbigniew Podraza. Podczas uroczystości działacze tej organizacji afiszowali się z flagami, na których widniały podobizny Włodzimierza Lenina, a także zakazane w Polsce symbole – sierp i młot.

W zakresie prezentacji ustroju komunistycznego na emblematkach, banerach, ubraniach, flagach, ulotkach i pozostałych materiałach propagandowych nieustannie dochodzi do rozpowszechniania totalitarnej ideologii poprzez zamieszczanie symboli komunistycznych stanowiących nośnik informacji programowych o celach, metodach działania KPP jako partii odwołującej się do komunizmu. W warstwie programowej działacze i organy KPP bezpośrednio jako wskazują na wykorzystywanie „*metod marksizmu-leninizmu*” (tak m.in. „Brzask”, nr 06/220, czerwiec 2011, s. 2, dostęp na kom-pol.org – oficjalnej stronie partii) ,

który niewątpliwie jest komunistycznym totalitaryzmem oraz wiąże się ze stosowaniem przemocy.

Zgodnie z art. 13 Konstytucji RP zakazane jest istnienie partii politycznych i innych organizacji odwołujących się w swoich programach do totalitarnych metod i praktyk działania nazizmu, faszyzmu i komunizmu, a także tych, których program lub działalność zakłada lub dopuszcza nienawiść rasową i narodowościową, stosowanie przemocy w celu zdobycia władzy lub wpływu na politykę państwa albo przewiduje utajnienie struktur lub członkostwa. Literalne brzmienie przepisu wskazuje na odwołania do totalitarnych metod i praktyk działania komunizmu znajdujących się w programach partii politycznych. Jednakże zastosowanie wyłącznie literalnej wykładni prowadziłyby do absurdalnych wniosków – każda totalitarna organizacja, która nie posiadałaby programu lub nie odnosiłby się do totalitarnych metod i praktyk działania, mogłaby legalnie funkcjonować, także w sytuacji faktycznego realizowania i nawiązywania do totalitaryzmu w innych dokumentach, uchwałach, stanowiskach organów, a przede wszystkim w organach prasowych, biuletynach itp.). Należy wskazać, że żaden przepis nie nakłada obowiązku posiadania przez partie polityczną programu politycznego. Zasadnym jest w tym wypadku rozumienie jako „programu” każdego przejawu realizowanej lub planowanej działalności partii, jej wizji ustroju państwa, systemu społeczno-gospodarczego.

Ponadto za wzorzec kontroli konstytucyjnej w przypadku badania przez Trybunał Konstytucyjny działalności partii politycznych uznać należy również art. 58 ust. 2 Konstytucji RP, który stanowi, że *„zakazane są zrzeczenia, których cel lub działalność są sprzeczne z Konstytucją lub ustawą.”* Przedmiotowy przepis należy traktować jako komplementarny z art. 13 Konstytucji RP (tak m.in. J. Sułkowski, *Komentarz do art. 13 Konstytucji RP* [w:] *Konstytucja RP. Tom I. Komentarz do art. 1–86*, red. M. Safjan, L. Bosek).

Na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji RP Marszałek Sejmu jest podmiotem posiadającym legitymację do występowania do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskami obejmującymi sprawy, o których mowa w art. 188 ust. 4 Konstytucji RP.